

SKOGBRUKSSJEFEN

Lenvik, Sørreisa, Tranøy, Berg og Torsken
Rådhuset, 9300 Finnsnes

Deres ref.:

Vår ref.:

03/02802 - 003364/04

Saksbehandler, dir. tlf.:

Frode Herje Løwø, 77 87 10 82

Vår dato:

15.03.04

Landbruksdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 OSLO

Landbruksdepartementet	
Saksnr.:	Doknr.:
2003 /03044	160
Mottatt: 17 MAR 2004	
Avdeling:	ARK.: 482
Kopi:	Avskr.:

FORSLAG TIL NY LOV OM SKOGBRUK - HØRING

Viser til notat fra Landbruksdepartementet 04.12.03.

Merknader til følgende paragrafer i henhold til forslag til ny lov om skogbruk:

§ 1. Formålet med lova

I forslaget til ny formålsparagraf blir næringsaspektet for svakt.

Formålsparagrafen i gjeldende lov er god, og den er godt balansert i forholdet mellom den langsigtige forvaltningen av skogressursene og alle hensyn som skal tas.

Denne bør videreføres i en revidert form med en noe sterkere miljøprofil. Den nye formålsparagrafen bør uansett ha mer vektlegging av skogbruk som næring.

§ 2. Virkeområde for lova

Loven bør omfatter all skogsmark, også de areal som produserer mindre 100 liter pr dekar.

I forhold til de rettigheter reindriftssamer har til trevirke og brensel, bør dette begrenses til de som er utøvende reindriftssamer og som allerede har opparbeide rettigheter i et område.

Postadresse:
Rådhuset
9306 FINNSNES

BESØKSADR.:

Rådhusveien 8
9300 Finnsnes

TELEFON:
sentralbord
77871000

TELEFON:
dir.linje 77871082
mobil 95201107

TELEFAX:
77871081

§ 3. Skogbruksstyremakt

Skogoppsynet er et godt innarbeidet navn, som bør beholdes. Hva som legges i begrepet skogoppsyn, vil avgjøres av hva slags myndighet som legges dit.

Lovforslaget er ikke helt tydelig på hvilken rolle kommunen har som skogbruksstyremakt, dette bør komme klarere frem.

Lovforslaget følger ikke opp Stortingets merknad om organisering og kompetanse for skogbruksmyndighet på kommune- og fylkesnivå. Lovheimlet krav til skogbruksfaglig kompetanse er fjernet, samtidig som mer ansvar og myndighet er delegert til kommunene. Nødvendig skogfaglig kompetanse er ei forutsetning for å kunne følge opp regelverket og de skogpolitiske mål lokalt og regionalt. Nødvendig fagkompetanse i kommunene blir viktig f.o.m. 2004, da mer myndighet over juridiske - og økonomiske virkemidler blir overført til kommunene.

§ 4. Skogeigar sitt forvaltaransvar

Det er positivt at prinsippet om frihet under ansvar videreføres. Bestemmelsen må også ivareta det langsiktige perspektivet til skogbruket. Det bør ikke være slik at en skogeier kan hogge yngre produksjonsskog, etter sitt eget forgodtbefinnende. Skogressursene på en eiendom er en del av en nasjonal ressurs, som må forvaltes langsiktig for å skape næringsvirksomhet og størst mulig verdiskaping.

I lovutkastet legges det opp til at skogeier skal ha oversikt over miljøverdiene i egen skog. Skogeier bør ha ansvar for å ta omsyn til åpenbart kjente miljøverdier på sin eiendom. Det kan imidlertid være mange ulike oppfatninger om hva som skal ha status som miljøverdi, alt etter hvilke fagmiljø som uttaler seg. Det kan da bli svært krevende for en skogeier å skaffe seg oversikt over alt som er registrert. Dersom skogeier skal ta omsyn til miljøverdier ved tiltak i skogen, må det klart defineres hvilke miljøverdier det er snakk om. Skogeieren bør uansett få kjennskap til de registreringer som er gjort og gjøres på hans eiendom.

Det bør også vurderes hvordan et slikt krav/kontroll skal gjennomføres da vi har svært mange skogeierdommer og mange av dem er små.

I høringsutkastet er egne miljøforskrifter drøfta.

Skogbruksloven og forskrifter gitt i medhold av den bør være slik at en skogeier som driver i tråd med disse, ivaretar miljøomsynet på ei forsvarlig måte. Det vil være bra om dette kan erstatte kostbare sertifiseringsordninger. Det bør arbeides for internasjonal aksept for dette.

§ 5. Skogregistrering og skogbruksplan

Informasjon om miljøverdier registrert under skogbruksplanlegging skal være offentlig tilgjengelig. Det kan imidlertid være miljøverdier som er best tjent med å ikke være offentlig kjent. Det kan for eksempel være rovfuglreir og spillplasser for orrfugl/storfugl.

§ 6. *Forynging og stell av skog*

For å få ei tilfredsstillende forynging etter hogst av bartrær er det som oftest nødvendig å plante etter hogst. I Troms er det sjeldent gode frøår for bartrær. Det siste gode frøåret for gran var i 1970, mens det har vært noen flere brukbare frøår for furu. Ved naturlig forynging vil det dermed kunne ta svært lang tid før forynging er på plass, selv om det er satt igjen tilstrekkelig med frøtrær. Med bakgrunn i dette er det vanskelig å vurdere pålegg av tiltak, i forhold til ett 3- års perspektiv. Departementet har for når nødvendige tiltak for forynging skal være satt i gang.

Dersom det ikke blir gitt tilskott til planting, vil de lauvskogarealet som hogges bli foryngt naturlig med lauvskog. I Troms er det store områder med rike lauvskoger med frodig undervegetasjon. Skogen på disse arealene er ofte gammel og råtebefengt. Slike område kan det bli svært problematisk å foryngle på en tilfredsstillende måte etter hogst.

Områdene vil nok forynges sakte men sikkert, men det kan ta flere tiår, før ungskogen har etablert seg igjen. Resultatet kan lett bli at vi får en skog som er glissen med liten bestokning, dårlig kvalitet og med ei treslagssammensetning som er vanskelig å utnytte økonomisk.

Hvordan skal foryngingsplikten praktiseres på disse områdene?

Tredje avsnitt i denne paragrafen bør endres/tas ut. Forslaget tar bort eierens mulighet til å utnytte eiendommen på en optimal måte og uten at det kan kreves kompensasjon for et slikt inngrep. Det kan også bli vanskelig å drive ei langsiktig ressursforvaltning dersom dette blir stående.

Bestemmelsen om planting i skoglause område kanstå, men de øvrige tiltak bør reguleres med forskrifter.

Det vises ellers til utredning av 29.03.2001 fra Fylkesmannen i Troms om "bruk av utenlandske treslag", hvor det er redegjort for bruk, produksjon, kvalitet og miljømessige forhold av utenlandske treslag.

§ 7. *Vegbygging i skog*

Det er positivt at Departementet viderefører skogsvegbygging etter løyve fra skogbruksstyremyndigheten. Det gjør det mulig å lage en god miljøtilpasset infrastruktur med en helhetlig løsning for et større område.

§ 8. *Hogst og måling*

Etter forslaget skal det ikke lenger være forbud mot hogst av yngre tilfredsstillende skog. Det er dermed gitt avkall på skogbrukets langsiktige perspektivet.

Det bør ikke være tillatt å hogge yngre tilfredsstillende skog uten en nærmare vurdering og godkjenning av skogbruksmyndighetene.

Skogressursene på en eiendom er en del av en nasjonal ressurs, som må forvaltes for å skape næringsvirksomhet og størst mulig verdiskaping på lang sikt.

§ 9. Førebyggande tiltak

I enkelte områder kan det være vanskelig å få opp tilfredsstillende furuforynging på grunn av elgbeite. I vinter med store snømengder har det vist seg at elgen kan gjøre stor skade med barkgnaging i hogstklasse III og IV.

Kommunen bør få en hjemmel til å sette ei tålegrense for beitetrykket.

§11. Meldeplikt

I lovforslaget kan skogbruksstyremakta fastsette meldeplikt for all hogst og alle tiltak knytt til forynging og stell av skog.

I lovforslaget er det i § 6 lagt opp til ei skjerping av foryngingsplikten. For at skogbruksmyndighetene skal kunne gi faglig veiledning til skogeier, blant anna i valg av hogstform og flatestørrelse til forynging, vil det være en fordel med meldeplikt for hogst. Ved innføring av meldeplikt for hogst bør det i lauvskog settes ei nedre grense på 5 daa, på grunn av lav stående kubikkmasse i lauvskogen. Ei nedre grense vil være fornuftig i forhold til effektivitetsomsyn i forvaltninga.

I lovforslaget skal melding sendes kommunen seinest 3 veker før tiltaket er tenkt gjennomført, men det bør da være en absolutt frist for skogbruksmyndighetene for å gi ei tilbakemelding til skogeier. Dersom skogeier ikke får tilbakemelding innen 3 veker etter at han har sendt melding, bør han kunne sette i gang tiltaket.

§12. Vernskog

Dersom det legges opp til ei generell meldeplikt for hogst, bør bestemmelsen om vernskog vurderes på nytt. Opplegg og forvaltning av vernskogressursene kan da med fordel forenkles. Det kan f. eks. være forbud mot all hogst i sone fra skoggrense til tregrense. Bredda på denne sone bør overlates til kommunene og fylket å bestemme. Dersom forholda i enkelte område skulle være slik at de generelle vernskogbestemmelsene ikke vil være dekkende, kan det åpnes for å sette egne grenser for disse områdene.

Med den klimautvikling og det beitetrykk vi har i dag, synes ikke vernskogbestemmelsene i dagens utforming å være nødvendig. De vesentlige klimatiske og biologiske vernfunksjonene kan ivaretas på en enkel måte. En eventuell revisjon av vernskoggrensa som følge av heving av skoggrensa, blir da foretatt automatisk.

§14. Innbetaling til skogfond

Skogfond er et bedre navn på ordningen enn skogavgift har vært.

§15. Bruk av skogfondet

I Troms er det som i mange andre fylker i landet et stort behov for bygging av adkomstveger til skogareala. Skogfondsmidlene bør også kunne brukes til investeringer i nyanlegg og ombygging av skogsveger. Skogsvegbygging er blant de mest kapitalkrevende investeringene i skogbruket, og det burde være mulig å bruke av skogfondsmidler for å lette finansieringa.

§19. Tilsyn, kontroll og rapportering

Skogstyresmaktene har en veilederfunksjon som bør komme klart frem i lovteksten.

Omdisponering, § 50i skogbruksloven av 1965

Bestemmelsen om omdisponering av skogsmark er tatt ut av forslaget til ny lov.

Denne bestemmelsen var med på å synliggjøre at arealdisponering er en viktig del av skogforvaltningen.

Ved å overføre dette til jordlova kan skogbrukets innflytelse på arealdisponeringen bli svekka, noe som kan gå ut over den skogbruksfaglige vurdering. Vi får nå ei lov som har bestemmelser om vegetasjonen, men som ikke seier noe om selve produksjonsgrunnlaget. Dette gir loven manglende helhet.

Bestemmelsen om omdisponering bør derfor komme inn som en egen paragraf i den nye skogloven.

Til slutt vises det til sitatet fra stortingsbehandlinga av skogmeldinga. Dagens utvikling og praksis er ikke i tråd med denne.

Med hilsen

Frode Herje Løwø
skogbrukssjef

Kopi til: Fylkesmannen i Troms, seksjon skogbruk 9326 BARDUFOSS